

PASTIRCI

Avtor: **France BEVK**

Založba: **Mladinska knjiga**

Kraj in leto izdaje: **Ljubljana,
1984**

Avtor spremne besede: **Martina
ŠIRCELJ**

Glavne osebe

FERJANČ:

Služil je pri Pologarju. Imel je bele lase, sive oči in je bil močnejše postave. Bil je zelo močan, zato sta ga morala druga dva zelo spoštovati.

BLAŽE:

Služil je pri Brdarju in je bil najmlajši med vsemi. Imel je krive noge in podolgovat obraz. Imel je črne oči in se je neprestano smehljajal.

LENART:

Bil je Kolkarjev pastir. Bil je velik in suh. Imel je štrleče uhlje in lase. Bil je iznajdljiv in lepo se je dalo igrati z njim.

TEREZKA:

Bila je iste starosti in velikosti, kot Blaže. Vedno je imela lepo obleko. Imela je šilast nos in temne oči. Zelo je bila razvajena in tožljiva.

Kratka vsebina

Nekoč so živeli trije pastirci. Ferjanč, Blaže in Lenart. Vsak dan so gnali skupaj živino na pašo. Na paši so se zelo zabavali. Hodili so po rokah, se gugali in počenjali najrazličnejše vragolije. Vsak dan so malicali pečen krompir, včasih tudi kostanje. Tudi sprli so se kdaj, vendar so se v hipu pobotali. Nekega dne pa so se resneje sprli.

Lenart in Blaže sta razjezila Ferjanča. Ferjanč jima je to hotel vrniti. Blažetu je rekel, da je ujel zajca. Ta mu je verjel in ko je tekel se je ujel v lisičjo zanko, ki jo je nastavil Ferjanč. Iz zanke ga je rešil lovec Matevž. Tako sta Ferjanč in Lenart izgubila prijatelja in se sprla. Namesto Blažeta pa je prišla na pašo Terezka. Pastirca je nista marala. Ferjanč se je hotel Lenartu maščevati in mu je slekel hlače. Lenarta je bilo zelo sram. Šele Terezka mu je povedala, kje so hlače. Tisti večer je prišel Lenart pozno domov. Ferjanča pa ni bilo od nikoder. Lenart je odšel takrat spat. Počakal je še nekaj časa, da je zaspal tudi gospodar. Nato pa je tekel na gmajno. Ponoči se mu je zdelo vse drugače. Šele čez nekaj časa se je tega zavedel. Odšel je nazaj. Naslednje jutro je moral Lenart orati. To mu je bila velika muka. Komaj je čakal, da prispe na gmajno. Ko je bil tam nekaj časa pa je v daljavi zagledal Ferjanča. Bil ga je tako vesel, da je pozabil na vse njegove žalitve, stekel k njemu ter ga objel.

Še tisti dan so vsi trije, Lenart, Ferjanč in Terezka postali prijatelji in skupaj na gmajni preživeli še mnogo lepih dni.

Moje misli

Meni se je knjiga zdela še kar zanimiva. Priznati pa moram, da ni bila ravno takšna, kakršne jaz rad berem. Mogoče je bil malo slab občutek, ker sem jo moral brati. Veliko lažje bi bilo, da bi knjigo izbral sam.

S pisateljem pa se strinjam v njegovem uvodu, kjer pravi, da če vidiš neko stvar že drugič, vidiš veliko več, kot si videl prvič.

Moje branje vendarle ni bilo zaman, saj sem se naučil nekaj novega.